

forbundet med den enkelte skyldners kroniske lidelser eller handicap.

Opregningen i bekendtgørelsen af udgiftsposter, der kan medtages på budgettet, vil som udgangspunkt være udtømmende, således at øvrige udgiftsposter må afholdes af skyldnerens rådighedsbeløb. Skifteretten vil dog have mulighed for helt undtagelsesvist at medtage andre faste udgifter på budgettet, hvis disse er påkrævede for at dække skyldnerens og dennes husstands helt særlige behov. Udgifter forbundet med, at skyldneren har valgt at lade sine børn gå i privatskole eller tage ophold på en efterskole, skal således f.eks. som udgangspunkt dækkes af rådighedsbeløbet. Er der helt særlige hensyn at tage til skyldnerens barn, herunder f.eks. sygdom eller lignende, vil der dog undtagelsesvist være mulighed for at medtage udgiften særskilt i budgettet.

Der findes ikke at være behov for væsentlige ændringer i forhold til gældende retspraksis om skyldnerens budget, som denne er kommet til udtryk ved de overordnede retter, og en bekendtgørelse vil derfor i vidt omfang videreføre de principper, som retspraksis i dag er udtryk for. I overensstemmelse med Konkursrådets forslag til bekendtgørelse finder Justitsministeriet dog, at der i forbindelse med udstedelse af en bekendtgørelse om gældssanering er behov for enkelte ændringer og justeringer af retstilstanden.

For det første bør en skyldner, der har ret til samvær med et barn, der bor hos den anden af forældrene, sikres midler til at gennemføre dette samvær. Der vil derfor i budgettet kunne afsættes midler hertil, herunder primært til transportudgifter for barnet eller skyldneren.

I de tilfælde, hvor en skyldners barn bor en større del af tiden hos skyldneren, må det i det enkelte tilfælde vurderes, om udgifterne skal behandles efter reglerne om udgifter vedrørende hjemmeboende børn eller efter reglerne om samvær med børn. I den vurdering indgår samværets omfang. Har skyldneren således sit barn boende halvdelen af tiden – f.eks. hver anden uge – vil skyldneren i budgettet kunne medtage halvdelen af det beløb, der normalt afsættes som rådighedsbeløb for et barn af tilsvarende alder.

For det andet bør en skyldners udgifter til medicin og andet udstyr vedrørende kroniske lidelser eller handicap kunne medtages på budgettet. Dette vil dog alene gælde i det omfang, udgiften ikke kan afholdes inden for en særlig ydelse mv., der er af personlig karakter og må antages at skulle kompensere skyldneren for en ikke-økonomisk skade. Det bør dog kun gælde i de tilfælde, hvor der er en åbenbar årsagssammenhæng mellem den indtrufne skade, der har udløst den

særlige ydelse, erstatning eller lignende, og en udgift til medicin eller lignende i skyldnerens budget. I sådanne tilfælde må skyldneren primært afholde udgiften af en sådan ydelse mv., uanset at denne i øvrigt kan holdes ude af gældssaneringsagen.

Det samme gælder, hvis skyldneren får et tilskud, der skal dække en nærmere konkretiseret udgift, f.eks. tilskud til diverse hjælpemidler. I disse tilfælde vil udgiften ligeledes alene kunne medtages på budgettet, hvis tilskuddet ikke dækker udgiften fuldt ud.

For det tredje bør den retstilstand, der blev fastslået af Højesteret ved afgørelsen gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1998, side 45, hvorefter det ved fastsættelse af det beløb, som skyldneren skal betale sine kreditorer, som udgangspunkt er husstandens samlede indtægter og udgifter, der skal lægges til grund, opretholdes ved fastlæggelsen af budgetregler i bekendtgørelsen.

I de sager, hvor skyldnerens husstand består af en eller flere yderligere personer, vil skyldneren efter omstændighederne således skulle betale hele sin nettoindkomst til kreditorerne. Skyldnerens egen nettoindkomst bør dog fortsat udgøre maksimum for, hvad der skal betales til dennes kreditorer.

Husstandsprincippet bør dog fraviges i de situationer, hvor skyldnerens gæld i al væsentlighed stammer fra tiden før samlivets påbegyndelse. I disse sager vil skyldneren maksimalt skulle betale kreditorerne sin nettoindkomst med fradrag af halvdelen af husstandens rimelige fællesudgifter. Skyldneren vil dog i dette tilfælde ikke på budgettet kunne medtage afdrag på den nye ægtefælles eller samlevers gæld.

For det fjerde bør det sikres, at børn ikke skal bidrage til afvikling af skyldnerens gæld med de ydelser, der tilgår skyldneren til sikring af barnets underhold og velfærd, f.eks. børnefamilieydelse, børnetilskud, børnebidrag og børnepension.

De udgifter, der bør dækkes af disse ydelser vedrørende barnet, er udgifter vedrørende pasning af barnet, udgifter til barnets særlige behov og barnets rådighedsbeløb. Kan ydelserne ikke dække de angivne udgifter, kan et beløb til dækning af den resterende del af udgifterne medtages på gældssaneringsbudgettet som en særskilt post. Er der derimod efter dækning af de angivne udgifter fortsat en del af ydelserne tilbage til familiens disposition, vil disse ikke skulle indgå i gældssaneringsbudgettet som en indtægt. De indtægter, som barnet f.eks. har fra fritidsarbejde eller i form af renter fra indeståender på barnets bankkonti, vil ikke skulle indgå i beregningen af nettoudgiften vedrørende barnet.